

MILLION * HOTEL

ÁšterÁ½, 20 Á•ervenec 2021

Tak, a je hotovo. Jsem zamilovanÁj. VesmÁ-r ve svÁ© poÁjetilosti zamÁjval s mÁ½mi hormony a zpÁsobil mi akutnÁ-mozkovou nedostateÁnost. ZmÁ-tÁim se v zÁiplavÁ fenyletylaminu a mÁj nÁjpadnÁ-k to mÁj taky tak. NaÁje vzÁjemnÁ© souznÁnÁ- naruÁjuje fakt, Á¾e ve skuteÁnosti je naÁje lÁjska zakÁjzanÁj. To opÁt zaÁ™Á-dil VesmÁ-r ve svÁ© ÁjkodolibÁ asi abych pÁ™Á-liÁj nezpychla. Ta sÁ-la, kterÁj Á™Á-dÁ- naÁje Á¾ivoty, mÁ vÁ¾dy udÁlÁj ÁjÁstnou, ovÁjem napÁl, nelobdobÁ- obsahuje vÁ¾dy jedno velkÁ© â€žALE.â€œ

VesmÁ-r mÁ takÁ© obdaÁ™il nezlomnÁ½m optimismem, a proto na vÁjem negativnÁ-m najdu nÁco pozitivnÁ-ho a nauÁila jsem se vÁci brÁjt tak, jak jsou a jak k nÁjm pÁ™ichÁzejÁ-, protoÁ¾e v domovÁ dÁchodcÁ- nebudu vzpomÁ-nat na to, co jsem udÁlala, ale litovat toho, co jsem neudÁlala.

ZakÁjzanÁj lÁjska mÁj samozÁ™ejmÁ, i svÁ© kouzlo. UkradenÁ© chvilky, dÁmyslnÁ© zÁiminky ke spoleÁnÁ©mu setkÁjnÁ- byÁ jen na pÁjir minut, plÁinovÁjnÁ- veÁerÁ-, kterÁ© musÁ- bÁ½t vÁ¾dy speciÁlnÁ-â€! To vÁjechno k zakÁjzanÁ© lÁjsce patÁ™Á-.

PÁ™mi mÁ© smÁle, ale moÁ¾nÁj i pÁ™mi mÁ©m ÁjtÁstÁ-, je mÁj ctitel opravdu zamilovanÁ½, a tak se naÁje setkÁjnÁ- netoÁÁ- jen kolem toho â€žjednohoâ€œ a dÁmyslnost Ái originalita mÁ©ho nÁjpadnÁ-ka je opravdu neuvÁ,Á™itelnÁj. ObÁas se to sice troÁjku zvrtné, ale VesmÁ-r to asi tak naplÁjnuje, Á¾e se pÁ™ihodÁ-vÁci, kterÁ© ÁlovÁk nemÁÁ¾e pÁ™edvÁ-dat. Jako tehdy veÁer..

Jednou jsem mezi Á™eÁÁ- prohodila, Á¾e bych rájda zaÁ¾ila noc pod ÁjirÁ½m nebem, ale s veÁjkerÁ½m komfortem. Nenapadlo mÁ, Á¾e mÁj nÁjpadnÁ-k patÁ™Á- mezi ty vzÁjcnÁ© muÁ¾e, kteÁ™Á- naslouchajÁ-, a mÁ© napÁl vyÁ™eÁenÁ© pÁ™ÁjnÁ- vezme vÁjÁnÁ. Netrvalo to ani tÁ½den, a mÁli jsme strÁjvit noc na jednÁ© z jeho horskÁ½ch pastvin, kde postavil â€žsklenÁ-kovÁ½â€œ stan uprostÁ™ed ÁerstvÁ rozkvetlÁ© louky. VÁdom si toho, Á¾e mÁ© stÁjrnoucÁ- kosti ÁjpatnÁ snÁjÁjÁ- tvrdÁ© a chladnÁ© povrchy, dal si na budovÁjnÁ- naÁjeho jedno-noÁnÁ-ho hnÁ-zdeÁka zÁjleÁ¾et, a tak jsme mohli pÁ™espat s veÁjkerÁ½m komfortem.

Na palety poloÁ¾il ortopedickou matraci s pamÁÁovou pÁnou, prachovÁ© polÁjtÁjÁ™e i peÁ™iny zajistily mÁkkÁ© a teplÁ© pohodÁ-, a kdyby to nestaÁilo, mÁli jsme k dispozici vojenskÁj mobilnÁ- kamÁnka na tuhÁj paliva.

ZachumlanÁj do mÁkkouÁkÁ½ch peÁ™in jsem pozorovala hvÁzdnÁ½ roj, kterÁ©mu dominoval jasnÁ½ MÁsÁ-c, naslouchala jsem nÁÁnÁ©mu cinkÁjnÁ-zvoneÁkÁ pasoucÁ-ch se oveÁek v blÁ-zkÁ©m okolÁ-, a v tu chvÁ-li jsem byla nejÁjÁstnÁjÁjÁ- na svÁtÁ, protoÁ¾e takovou krÁjsu ÁlovÁk zaÁ¾ije opravdu jen pÁjrkrájt za Á¾ivot.

DokonalÁ½ romantickÁ½ plÁjn zÁ-skal trhliny, kdyÁ¾ pasoucÁ- se oveÁky vylekal pravdÁpodobnÁ toulavÁ½ pes; stÁjdo o cca dvÁ sta kusech se pÁ™es nÁjs pÁ™ehnaloby vlnÁnÁ© tsunami a zboÁ™ilo nÁjÁj provizornÁ- domeÁek.

AÁ se cinkÁjnÁ- zvoneÁ•kÁ⁻ mÁ⁻Á¾e zdÁjt jakkoliv romantickÁ©, v takovÁ©m poÁ•tu a v takovÁ© intenzitÁ› to spÁ-Áj pÁTMipomÁ-nalo start IljuÁjina, kterÁ©mu odpadÁjvajÁ- ÁjpatnÁ› pÁTMinÁ½tovanÁ© plechovÁ© souÁ•Ájstky. NÁjpadnÁ-k se snaÁ¾il zachrÁjnit situaci, neÁ¾ se stane nÁ›co horÁjÁ-ho, a tak v rouÁje AdamovÁ› pobÁ-hal po pastvinÁ› a snaÁ¾il se vyplaÁjenÁ© stÁ›do uklidnit. NezÁjvislÁ©mu pÁTMihlÁ-Á¾ejÁ-cÁ-mu by se mohlo zdÁjt, Á¾e se jednÁj o jakousi noÁ•nÁ- kulturnÁ- vloÁ¾ku, kdy nahÁ½ pasÁjk uklidÁ[^]uje beÁ•Á-cÁ- obecnstvo, ale kdyÁ¾ uklouznul na jeÁjtÁ› teplÁ©m lejnÁ› a narazil si kostrÁ•, doÁjlo mi, Á¾e veÁjkerÁj legrace musÁ- stranou a vylezla jsem z peÁTMin, abych mu pomohla.

StaÁil vÁjak jeden vrtkavÁ½ a ÁjkodolibÁ½ okamÁ¾ik na to, abychom se v zelenÁ½ch fekÁjliÁ-ch vÁjleli oba. MÁ›sÁ-c se smÁjl tak, aÁ¾ vypouÁjtÁ›l hvÁ›zdnÁ© bublinky a my se vÁjleli v orosenÁ© trÁjvÁ›, abychom se alespoÁ[^] z Á•Ájsti zbavili rostlinnÁ©ho obsahu, jeÁ¾ vyÁjel z ovcÁ- opaÁ•nou stranou.

Za svÁ›tla Á•Á-m dÁjl jasnÁ›jÁjÁ-ho MÁ›sÁ-ce jsme klopÁ½tali k zÁjsobnÁ-ku vody pro ovce, kde jsme se zbavili smradu, jeÁ¾ nabÁ-ral na intenzitÁ›. BdÁ›lÁ© sovy nÁjs propichovaly oÁ•ima, netopÁ½ÁTMi zmatenÁ› mÁ›nilí drÁjhy letu a my se smÁjli tak nahlas a upÁTMÁ-mnÁ›, aÁ¾ jsme pÁTMehluÁjili neustÁjvajÁ-cÁ- cinkÁjnÁ- poÁ•etnÁ©ho stÁjda.

Tuto noc jsme uÁ¾ neusnuli. MokÁTMÁ-, ÁjpinavÁ- a nevonÁ-cÁ- jsme zalezli do peÁTMin a smÁjli jsme se celÁ© pÁTMÁ-hodÁ› aÁ¾ do rÁjna. Nad rÁjnem se nÁjm podaÁTMilo na chvilku usnout, ale zÁjhy nÁjs probudil ostrÁ½ jarnÁ- chlad a vlhko.

Tak jako tak, byl to jeden z nejkrÁjsnÁ›jÁjÁ-ch a nejromantiÁ•tÁ›jÁjÁ-ch veÁ•erÁ⁻ mÁ©ho Á¾ivota, na kterÁ½ budu dlouho vzpomÁ-nat.

JakÁ½ byl vÁjÁj nejromantiÁ•tÁ›jÁjÁ- veÁ•er?

DobrodruÁ¾ka * Veronika